

РЕШЕНИЕ

№ 772

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **1000** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 111, ал. 1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по жалба на В. Б. М., понастоящем изтърпяващ мярка за неотклонение „задържане под стража“ в затвора в [населено място], чрез адв. С. Д. срещу Заповед № 44/25.01.2024 г. на началника на затвора [населено място], с която на оспорвания на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 14 денонощия.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява за провеждане на видеоконферентна връзка от затвора-С. и се представлява от адв. Д..

Ответникът - Началникът на затвора-С., чрез процесуален представител оспорва жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Представена е докладна записка рег. № 1412/22.01.2024 г. от инспектор Х. Х. – ИСДВР на 8-ма група, изготвена във връзка с докладна записка вх. № 3/02.01.2024 г. от мл. инспектор К. Въжарски. В нея са обективирани следните сведения:

На 30.12.2023 г. около 18:30 ч. задържаният под стража М. А. А. бил повикан от кухненския бокс в спално помещение № 6, където били задържаните под стража М. Б. и В. М.. Дватамата започнали да нанасят удари спрямо А., след което не го пускали да излезе. Около 19:30 ч. А. се оплакал на инспектор Въжарски за случилото се, след

което бил конвоиран до СБАЛЛС за медицински преглед. Констатирани били разкъсно-контузни рани на дясното ухо, охлузване на лицето и болки в ребрата.

Във връзка с възникналата ситуация била извършена проверка, в хода на която били снети писмени обяснения от – М. А., В. М., М. Б., А. В., Д. В., Л. А., К. Т. и А. Д.; били снети видеозаписите от намиращото се на мястото на конфликта видеонаблюдение. Представен е формуляр за регистриране на травматични увреждания на лишен от свобода/задържан под стража, в който са описани горепосочените наранявания. Приложена е заповед № 550/19.12.2023 г. на и.ф. началник на затвора-С., с която жалбоподателят е наказан с „извънредно дежурство по поддържане на чистотата и хигиената за срок от седем дни“.

При тези данни, с оспорената заповед на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС за нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 5 и т. 7 от ЗИНЗС на жалбоподателя е наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“. Административният орган е възприел изцяло описаната в предложението на ИСДВР–инспектор Х. фактическа обстановка.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 26.01.2024 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на същата дата.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт в установения от чл. 111, ал. 1 от ЗИНЗС преклузивен 3-дневен срок, пред местно компетентния да я разгледа административен съд.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентния административен орган по смисъла на чл. 104, ал. 2 от ЗИНЗС - Началникът на Затвора [населено място].

Съставена е в предвидената от закона писмена форма и е мотивирана.

Съдът не констатира нарушение на процедурата по установяване на дисциплинарното нарушение и налагане на дисциплинарното наказание. Спазени са установените в чл. 106, ал. 1 от ЗИНЗС срокове за издаване на заповедта. Преди налагане на дисциплинарното наказание, на 25.01.2024 г. жалбоподателят е бил изслушан от Началника на затвора, което действие е отразено в Протокол № 7. В този смисъл дисциплинарно наказващият орган преди да наложи дисциплинарното наказание е преценил характера и тежестта на нарушението. Спазено е изискването на чл. 105, ал. 1 от ЗИНЗС преди налагане на наказанието задължително да се изслуша нарушителя.

Оспорената заповед, обаче, е издадена в нарушение на материалния закон. Наказващият орган е издал заповедта при неизяснена фактическа обстановка, като направените в нея изводи не кореспондират на събраните доказателства в хода на извършване на проверката. Съгласно чл. 100, ал. 1 от ЗИНЗС дисциплинарно нарушение е деяние (действие или бездействие), извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода. Така вмененото на жалбоподателя нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 7 от ЗИНЗС - физическа саморазправа с лишени от свобода, следва да е извършено виновно от него, което е и предпоставка за налагането на съответното наказание. От предоставените с административната преписка документи, вкл. и един брой диск с

видеозапис, не може да бъде направен категоричния извод за съпричастността на жалбоподателя в така описаното нарушение. Нито един от лишените от свобода, които са дали сведения по случая, не заявява да е станал свидетел на извършена физическа саморазправа от страна на жалбоподателя спрямо пострадалия. Административният орган не е изяснил важни обстоятелства по случая, необходими за разкриване на обективната истина, а именно - кой е казал на л.св. М. А. да отиде в килия № 6 и колко лица е имало в тази килия по това време. От прегледа на представения по делото диск, също не става ясно, кой е извършителят на побоя. На видеозаписа е заснет един от коридорите на затвора, както и няколко врати на килии, чиито номера не се виждат, от които през различни периоди от време влизат и излизат различни лица. През цялото времетраене на записа не се случва нещо, което да индикира, че в някоя от килиите се извършва физическо насилие над пострадалия. Не на последно място в оспорения акт административният орган не се е обосновал, защо е било необходимо да налага максимума на предвиденото в закона наказание от 14 денонощия, след като по преписката е налична само една предходна заповед на и.ф. началник на затвора-С., с която жалбоподателят е наказан с „извънредно дежурство по поддържане на чистотата и хигиената за срок от седем дни“.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че оспорената заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон, тъй като не е доказано, че именно жалбоподателят е извършил нарушението по чл. 100, ал. 2, т. 7 от ЗИНЗС, поради което същата следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски, но такива не са били поискани в предвидения за това срок, няма доказателства да са били и извършени, поради което и съдът не следва да се произнася в този смисъл.

Така мотивиран и на основание чл. 111, ал. 6, т. 2 във вр. с чл. 111, ал. 5 от ЗИНЗС, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 44/25.01.2024 г. на началника на затвора [населено място], с която на В. Б. М. на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 14 денонощия.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок пред тричленен състав на Административен съд - София-град.

Преписи от решението да се изпратят на страните за сведение, независимо от извършеното съобщаване в о.с.з.

СЪДИЯ: